

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
20:17	19:40	18:39	תל אביב
20:21	19:43	18:37	ירושלים
20:17	19:39	18:39	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

רק התורה מצילה

התורה הקדושה הצילה את עם ישראל ורק היא יכולה להציל אותנו

להודות להשם

כולנו יכולים להיות 'בעלי מופת' של ממש, להביא עלינו שפע ישועות משמים, אם נודה ונשבח לה' על נפלאותיו, אם נשוב ונזכיר את ניסיו וישתפך ליבנו בהודאה ושבח כלפיו על כל הניסים המופלאים הללו, בכך נעורר רחמי שמים פלאיים שהתגלו באותו נס, ונגרום להם להרעיף עלינו שפע של ישועות ושפע ברכה.

ועוד הוא מוסיף ומגלה, שהנס של יציאת מצרים הוא ה'מאסטר', מקור כל הניסים. עצם הזכרתו, העלאת שמו, דיבור בשבחו, הארכה בתיאוריו - מעוררים רחמי שמים כבירים כפי שהיו באותו לילה בו יצאו ממצרים. זה כלי שעובד בכל ימות השנה, אך עוצמתו כפולה ומכופלת, עוצמתית ואדירה, בלילה הזה המיועד לכך, בלילה בו אנו חייבים לראות את עצמנו יוצאים ממצרים. הבה נתרגש בלילה הזה. הבה נתבונן בגודל הניסים הנפלאים, נדמיין את המים המאדימים והפוכים לדם, נתאר את הצפרדעים המקפצות בבית, בחדרים, בתנורים ובבגדים, נחוש את הצפרדעים שחוללו שמות בגופם של המצרים, נחוה שוב את אימת הערוב. נתאר את הלכת בצבעים חיים וססגוניים, ובין כי אלו לא סיפורים היסטוריים אלא עובדות שכדאי ורצוי כל כך לזכור, לחוות, לחוש ולהרגיש, כי רק כך נוכל לספר את יציאת מצרים עם כל הלב, ולהעבירו לדורות הבאים.

וככל שנעצים את חוויית יציאת מצרים, ככל שנתאר אותה טוב יותר, ככל שנעניק לנו ולמשפחתנו את התחושות של אותם הרגעים - כך ייפתחו לנו שערי שמים בלילה גדול זה המסוגל לישועות נפלאות, ובורא עולם אבינו האוהב יעטרנו בשפע ברכה וטובה, יציאה מהמצרים האישיים שלנו לחיים מלאי אורה ושמחה, כי כל המרבה לספר ביציאת מצרים - הרי זה משובח, וזוכה לטנא ברכות וישועות!

ומפרשים: מי שמרגיש שכל העולם מת בזמן של הקביעות עיתים לתורה. התרסקות כזאת, כיצד? עם ישראל יצאו ממצרים, ראו עשר מכות, דם צפרדע כינים וערוב, ראו עמוד אש ענני כבוד קריעת ים סוף, באים להר סיני מט שערי קדושה. והנה לפתע - עושים עגל! ותמוה, איך יתכן כדבר הזה? הרי כך היא דרכו של יצר הרע היום אומר לו עשה כך ומחר אומר לו עשה כך (שבת קה) ואיך זה שפתע פתאום בלי הכנה נפלו לכזו בירא עמיקתא? היצר הרע מוריד את האדם בדברים קטנים, רח"ל, לאט לאט, יצר הרע אינו בא לאדם בבת אחת עבוד עבודה זרה!

צריך לדעת שהכלל הזה לא תקף במכשירים הטמאים, בזה יכול אדם ליפול בבת אחת ממש. השבוע התקשרה אלי אמא חילונית, מזועזעת עד עמקי נשמתה מהבן שלה, לאיזה שפל נורא הוא הגיע, והכל בגלל המכשירים הללו. התשובה היא, עם ישראל יצאו ממצרים גוי מקרב גוי, הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה, הם מצידם לא השקיעו כלום, הקב"ה הוציא אותם בעצמו משער טומאה לשער קדושה. אם אדם משקיע בעצמו בקדושה זה לא עוזב אותו כל כך בקלות.

יש כלל מה שבא בקלות, הולך בקלות. אדם שזכה בפיו יבוב את הכסף יותר מהר ממי שעבד על הכסף. אין אהבה כאהבת אם לבנה, איך צומחת האהבה של האם לבנה? כי אמא מגדלת את הילד, משקיעה בו יום ולילה, מאכילה ורוחצת מטפלת ומטפחת, מספרת ומקשיבה מחנכת ומדריכה, כך היא מתחברת אליו ומתקשרת אליו.

כך גם העמל בתורה, כיון שהוא עמל בתורה יום ולילה, הוא משקיע בתורה, הוא מתחבר אל התורה והיא נעשית שלו. לכן אומרים חז"ל על הפסוק כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה ויומם ולילה, בתחילה "תורת ה'" אבל משעמל בה והוגה בה יומם ולילה היא נעשית "תורתו"! תורה דיליה! כי התקשר אליה בעמל ויגיעה.

לכן אמרו חז"ל במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, כי בעל תשובה צריך להתאמץ ולהתגבר, להשקיע כחות אדירים לשבור לעלות, לשבור לעלות, וכמה משקיע יותר חזק יותר, ההשקעה מחברת, ההשקעה מקשרת. לכן, אין צדיקים גדולים יכולים לעמוד במחיצתם של בעלי תשובה, הצדיק לא השקיע כל כך הרבה, ולא התחבר כל כך הרבה כמו בעלי תשובה. שבת שלום וחג שמח!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

עם ישראל יצאו ממצרים, ראו ניסים ונפלאות, מכות אותות ומופתים, מדם ועד בכורות, יצאו ממצרים עמוד הענן להנחותם, ענני כבוד מקיפים מכל צד מיישרים את הדרך ומקיפים אותם כחומה, וקריעת ים סוף שראו ניסים גלויים כל כך, וראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי! והנה לאחר ארבעים ותשע יום, שראו את הקב"ה וחשו אותו ממש, מגיעים להר סיני לרום המדרגות, למ"ט שערי קדושה. עמדו מול הר סיני, שלושת ימי הגבלה, קולות וברקים השמים נבקעים ושומעים קול השם אומר עשרת הדברות, האם אפשר לתאר דרגה גבוהה מזו?

והנה פלא פלאים! לא מובן!! מרום המדרגות, עד שהמלך במסיבו - עושים הם עגל, מתשחווים ורוקדים לדמות שור אוכל עשב. שפל אנושי! איך יתכן?! התרסקות! צריכים לידע כי מניסים לא חוזרים בתשובה, ואני יכול לספר לכם על כך. נס לא משנה בן אדם, תלך לאדם ברחוב תראה לו נס, היצרים ירדו ממנו? אין מציאות בעולם לשבור יצרים ומידות, להתגבר על ניסיונות, בלי תורה ומוסר!!

יצר הרע יכול לתת לך רשות לעלות מעלה מעלה, פגשתי הרבה כאלה שהיו פה בדרשות והיו בטוחים שהם כבר למעלה, אבל "אל תאמן בעצמך עד יום מותך", "אשרי אדם מפחד תמיד" שמה היצר יתגבר עליו. לכן אמר שלמה המלך ע"ה "החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך". צריך לפחד מיצר הרע, ולדעת אני לא עוזב מוסר, זה מה שמחזיק אותי, זה מה ששומר עלי.

אדם מרגיש שהוא חזק, והוא מוותר על לימוד המוסר, אם תעזבני יום יומיים אעזבך, עובר עוד שבוע ועוד שבוע, עד שכבר באמת מרגיש שהוא חלש, אבל כבר קשה לו לוותר על ההרגלים, והוא כבר רגיל לא להגיע ולא מגיע.

העולם דומה לים, סוער כים בבלבולים ותאוות, אדם טובע בים אתה מגיע עם הילומים כסף וזהב, זה יעזור לו? אבל אם תביא לו עץ, אתה מציל אותו! אדם טובע בים ותופס בעץ, מי מחזיק את מי? הוא מחזיק את העץ או שהעץ מחזיק אותו? עץ חיים היא למחזיקים בה, אדם שטובע לא עוזב רגע את העץ בשביל לשחק קצת, הוא יודע שהחיים שלו תלויים בזה! כך את התורה לא עוזבים. פעם אחת עזבת את המוסר, אתה חושב שירדת מעט אבל ירדת הרבה! צריכים להתחזק בזה, יש פיתויים ויש ניסיונות, אבל אני הולך לקביעות שלי, ללימוד התורה. אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה,

ההקדשה השבועית

הוציאם הם אהם לתקיים
אלפי טעמים לאור הפרשה
הנאמנותם או לעיני קדושתם?
התקשרו עכשיו: 05-04-205-01

לימינות
יידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחובלות
אסף בן חיה
רויני בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן יודנה

לעילוי נשמות
סילמה בן גלן לזון
סילית בת חנה
חן חיה
שמעון בן יילנה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב אשר קובלסקי

תחנת דלק מיוחדת

ניגש לאחד הבחורים וביקש לדעת מי האחראי לכך. הבחור החווה באצבעו לכיוונו של הרב דרוטמן, והאורח מיהר אליו ושאל: 'אתה האחראי על קול התורה הנשמע כאן ברמה? אתה זה שבזכותך הבחורים כאן אינם נופשים מהתורה, אלא מקדישים את שעותיהם ללימוד התורה בהתמדה?'

'מודה באשמה...' - נענה הרב בחיוך צנוע, 'כן, בסייעתא דשמיא, אני הצינור שמסייע להפעלת המסגרת הנפלאה הזו...' - ואז הנחית האורח את הבשורה: 'חפץ אני להיות שותף איתך, בוער בי הרצון להעניק לך תרומה הגונה, לקחת חלק בהחזקת התורה הייחודית הזו. אמור לי, לכמה כסף אתה זקוק?'

הרב דרוטמן, עודו תוהה ונבוך, מופתע ומאושר, מבולבל ונדהם, התאושש מיד ונקב במדויק בסכום הדרוש להפעלת הישיבה גם בשבוע הבא, והאורח הגיב מיד: 'קיבלת. מיד לאחר התפילה אני מעביר לך את כל הכסף, מזומן, ביד ומיד!'

עיני הרב הוארו, מבטו זרח. נותרה עוד דקה לסיום הסדר, והוא החיש את צעדיו אל הבימה. 'בחורים יקרים, בנס פלא, בהשגחה פרטית מופלאה, במופת שמימי מעורר השתאות - ברגע זה התבשרתי כי גם בשבוע הבא נמשיך לעסוק בתורה בהתמדה, הגיעה תרומה נדיבה במיוחד!' - הודיע לבחורים ברגע שאחרי האחרון, ובעיניו נראו דמעות אושר...

"אני חייב את המידע תוך שעה וחצי מקסימום כדי להודיע לתלמידי הישיבה", התחנן...

את הסיפור כולו, שמענו מהרב דרוטמן בעדות אישית נרגשת, וללמדנו בא: כמה דאגות יש לאנשים, כמה מצוקות, כמה קשיים. יכול יהודי לשקוע בתימהון לבב, ללכת לאיבוד בין שלל דאגותיו, כמה חבל...

הלו! אנחנו בני חורין, יש לנו אבא גדול, רחום ודואג. ככל שנישען עליו, ככל שנבטח בו, ככל שנאמין שהוא יעשה את מה שהוא מסוגל - והוא כל יכול, ככל שנעשה אנחנו את ההשתדלות שלנו אבל לא נסיר את מבטחנו ממנו, לא נפסיק לזכור שאנו בניו בחיריו והוא דואג לנו ומסור אלינו - כך נזכה לראות עין בעין בחסד ה' ובישועתו, כך נזכה לראות במו עינינו את ניסיו ונפלאותיו, את יכולותיו וגבורותיו לגאלנו מכל צרה וצוקה, להפכנו לבני חורין באמת!

להפנים שהסיכויים לקיים את הישיבה גם בשבוע הבא - קלושים ממש...

חולפת דקה, ולפתע פתאום, מצלצל מכשיר הסלולרי של הרב דרוטמן, ועל הצג - שמו של החבר עמו שוחח לפני רגע. בלי שלום ובלי גינונים, מספר לו החבר בנשימה טרופה: 'אתה לא מאמין! עודי עומד בתחנת הדלק, ורכב מפואר מתייצב מאחוריי, ומתוכו יוצא לא אחר מאשר הנדיב המבוקש - כך שפגשתי אותו ממש עכשיו, תראה איזו השגחה פרטית מופלאה!'

'נהדר!' - אמר הרב דרוטמן, 'לא יאומן כי יסופר איך בורא עולם דואג לנו. נו, ומה אמר אותו נדיב? נתן את התרומה?'

'זהו, שלא!' - אמר החבר כשהבעת צער בקולו, 'הוא שמע על חשיבות הפרוייקט, אמר שהיה רוצה לקחת חלק ולהיות שותף, אך כרגע מצבו הכספי לא מאפשר לו ליטול על עצמו את המחויבות הזו! כמה חבל!' - הרי הוא הזדמן תחת ידי, בנס פלאי הצלחתי לפגוש בו תוך דקה מאז שדיברנו, אבל כסף לא יצא מזה!'

הרב שמע את הדברים, ולבו רטט. יש כאן אות שמימי ברוך, מסר מהדהד. בורא עולם הראה לו נס פלאי - שחברו והעשיר המבוקש הזדמנו לאותה תחנת דלק באותו זמן, וכל זאת בעיר זרה! מצד שני - עדיין אין אור בקצה המנהרה...

הוא יושב וחושב על מאורעות הדקות האחרונות, ומגיע למסקנה שאין ספק שיש להמשיך לקיים את הישיבה גם בשבוע הבא, שכן קיבל על כך איתות משמים. הוא כבר קיבל על עצמו את המשימה בביטחון רב בכוחו של הבורא לעמוד לעזרתו, ובכל זאת - מתוך אחריות - עדיין לא הודיע לתלמידים תשובה סופית. כששעת סיום הסדר קרבה והלכה, הודיע כי הישיבה כנראה תוסיף ותימשך גם בשבוע הבא, הוא רק לא יודע עדיין באופן סופי וחלוט, ותיכף יודע...

5 דקות לסיום סדר הלימוד, שלאחריו נערכת במקום תפילת מנחה. הרב בטוח באמונה חזקה בבורא עולם שתיכף יבוא התקציב, אף שאין לו שמץ של מושג מנין. ולפתע - - -

אל בית הכנסת נכנס יהודי נכבד, אורח מחו"ל. הוא מביט בהיכל ההומה אדם, במאות הבחורים השוקדים על תלמודם בעיצומו של החג, ומיד

היה זה לפני כמה שנים, בפרוש חודש ניסן. הרב אריה דרוטמן שליט"א הבין כי ימי חודש ניסן הם ימי 'בין הזמנים', הבחורים בחופשה, וטוב הדבר אם תוקם עבורם מסגרת לימודית. כנחשון קפץ אל תוך האתגר, ופתח 'ישיבת בין הזמנים' מרכזית, שהפכה למבוקשת במיוחד. 200 תלמידים הסתערו על שעריה מדי יום, מוותרים על החופשה ומקדישים את מיטב שעותיהם ללימוד התורה באהבה.

מלכתחילה, לא היה לישיבה הזו כל בסיס כלכלי איתן. תוך כדי פתיחתה, פעל הרב דרוטמן לגייס כספים לכיסוי ההוצאות המרובות, ובסייעתא דשמיא, בתום מאמץ רב, היה בידו הסכום הנדרש להפעלת הישיבת בין הזמנים' שבשועים שלפני פסח, ובמהלך חול המועד.

אלא שלתקופת 'בין הזמנים' של חודש ניסן יש שבוע נוסף - השבוע שלאחר החג. וכאן נתקל בקושי, בחסימה בלתי עבירה. הלווא כבר פנה לכל מי שיכל, ביקש מכל מי שהיה מוכן להקשיב, קיבל תרומות נאות מכל נדיבי הלב שהוא מכיר, וגם מכאלה שעשה עימם היכרות לכבוד העניין... עתה, בעומדו בתום ימי חול המועד, הוא מבין שאין לו תקציב להמשיך שבוע נוסף...

הוא ניסה עוד מאמץ, עוד שיחות טלפון, עוד בקשות נרגשות, ובשורה איון. ביום האחרון של חול המועד - יום ערב שביעי של פסח, הודיע לתלמידי הישיבה כי הוא עדיין אינו יודע אם היא תתקיים גם בשבוע הבא, או שמא היום הוא היום האחרון. 'בשעות הקרובות אעשה כל מאמץ לגייס את הסכום הדרוש להפעלת הישיבה גם בשבוע הבא!' - הבטיח, 'ואם לא אצלח - נודיע עוד היום שהיום הוא היום האחרון!'

בתום שעה ארוכה ומאומצת של מחשבה דלה מזכרונו שם של חבר ותיק, שבעבר הרחוק סייע לו להשיג תרומה נדיבה מיהודי אמיד. הוא החליט לנסות גם אותו, והתקשר אליו. לשמחתו, החבר הסכים לשתף פעולה, אך הסביר כי כדי לקבל את התרומה - עליו להיפגש עם הנדיב הלז בביתו שבבני ברק, וזה לא יתאפשר בשעות הקרובות...

'אבל אני חייב את המידע תוך שעה וחצי מקסימום, כדי להודיע לתלמידי הישיבה!' - ביקש הרב, כמעט התחנן. אך החבר נענה והסביר, שהוא מתדלק עתה את רכבו בתחנת דלק ירושלמית, וגם אם לאחר התדלוק ייסע מיד בני ברק - קשה להאמין שבתוך שעה וחצי יעבור את הפקקים, יגיע לביתו של הנדיב, יתקבל מיד, וייצא כשמבוקשו - התרומה הנדיבה - בידו. כך הסתיימה לה השיחה, כשהרב דרוטמן מתחיל

הלכות ספירת העומר

א. נאמר בתורה (ויקרא פרק כ"ג פסוקים טו-טז) "וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום".

ב. וכתב בספר החינוך (מצוה רע"ג) טעם המצוה כיון שכל עיקרן של ישראל זה לשמור את התורה וללמוד אותה שכן בזכות התורה נבראו שמים וארץ וכן זה הסיבה והעיקר שנגאלו בני ישראל ממצרים לשמור את התורה וללמוד אותה, לכן נצטוו ישראל למנות את הימים ממחרת יום טוב ראשון של פסח עד נתינת התורה להראות בנפשנו את החפץ הגדול אל היום הנכסף והנכבד ללבנו, כמו שעבד שואף אל המנוחה לעת ערב כדי שיוכל לנוח מעבודתו כמו כן אנו סופרים מתי יבוא יום קבלת התורה שהספירה מראה שכל ישעו וכל חפצו של האדם להגיע לזמן הזה, עכ"ל ספר חינוך.

ג. כאשר אומרים את ה'לשם יחוד' לפני ספירת העומר ראוי להשמיט את המילים "הריני בא לקיים מצות עשה" כיון שספירת העומר היום היא מדרבנן.

ד. מצות ספירת העומר צריך לספור אותה בשפתיו ולהוציאה בפיו ולא מועיל שסופר בהרהור, ולכן אם ספר בהרהור לא יצא ידי חובה וצריך לחזור ולספור בפה. ולכתחילה צריך להשמיע לאזנו ואם לא השמיע לאזנו אלא ספר בשקט יצא ידי חובה.

ה. אדם שהחסיר לילה ויום ולא ספר, יספור בשאר הימים בלא ברכה כיון שספק ברכות להקל. במה דברים אמורים, ששכח לילה ויום שאחריו אבל אם לא ספר בלילה וזכר ביום למחרת בבוקר או בצהריים יספור בלא ברכה ושאר הימים הבאים יכול לספור בברכה לכולי עלמא.

ו. אם מסופק אם ספר אתמול או לא, פסק מרן בשולחן ערוך (סימן תפ"ט סעיף ה') שיוכל להמשיך לספור שאר הימים בברכה, והטעם הוא משום שיש כאן ספק ספיקא, שספק אתמול ספר ספק לא ספר, ואם תאמר שלא ספר ספק הלכה כדעת ר"י בעל התוספות שכל לילה ולילה זה מצוה בפני עצמה ואז יוכל להמשיך ולספור בברכה, והוא הדין אם הוא מסופק אם ספר בלילה הקודם את המספר הנכון או לא (ולא ספר ביום את המספר הנכון), שיוכל לספור בהמשך הלילות עם ברכה.

ז. וכן אותו הדין אם ספר רק את הימים כמו שצריך באותו יום וטעה במנין השבועות (כגון שהיום יט' לעומר והוא אמר היום תשעה עשר יום לעומר שהם שלושה שבועות), או להיפך שאמר את השבועות כהוגן וטעה במספר הימים (כגון שהיום יט' לעומר והוא אמר היום עשרים יום לעומר שהן שני שבועות וחמשה ימים), לכן אם נזכר באותו הלילה או ביום למחרת בבוקר יחזור ויספור כמו שצריך בלא ברכה, אולם אם שכח וזכר רק בלילה למחרת יכול להמשיך ולספור את העומר בברכה משום ספק ספיקא.

ח. וכן אם ספר רק את הימים ולא ספר את השבועות, או להיפך שספר רק את השבועות ולא ספר את הימים, נחלקו בזה גדולי האחרונים, ולהלכה אם נזכר באותו לילה או ביום למחרת בבוקר יחזור ויספור כמו שצריך בלא ברכה, אולם אם שכח וזכר רק בלילה למחרת יכול להמשיך ולספור את העומר בברכה משום ספק ספיקא.

ט. נשים פטורות ממצות ספירת העומר כיון שזו מצוה עשה שיש לה זמן וכל מצוות עשה שיש לה זמן קבוע נשים אינן חייבות, אבל אם הנשים רוצות לספור ספירת העומר בלא ברכה רשאיות, אולם על פי הסוד אין להם לספור כלל אפילו בלא ברכה.

חינוך ילדים הרב אהרן פרידמן

כנגד ארבעה אבות... (המשך)

ההורה ה"מכובד":

הבה ונחזור לילד המפריע בכיתה, והפעם הוא חוזר הביתה להורה שמגיב בדרך שלישית, שמבחינה מסוימת היא אולי גרועה מקודמותיה:

ההורה קורא את הפתק, פניו מסמיקות מעט ומבושה כאחד, והוא מתפרץ בצעקות על הילד: "שאני אקבל פתק כזה מהמלמד של בני?! איך אתה יכול לעשות לי את זה? אני ממש מתבייש בך! שילד שלי יביא הביתה כזה פתק?! תראה את אחיך הגדול... פתק שהוא מביא זה לציין לשבח התנהגות יפה... הוא מביא כבוד למשפחה, ואתה כבר 'מאזן' את המצב אם הבושות שלך... מתי תבין, שכבן למשפחה כמו שלנו, אתה אמור לשמור על המעמד של המשפחה ולא להפך?!"

מה עומד מאחורי התגובה?

תגובתו של האב נובעת מכך, שיותר מכל חשוב לו הכבוד של המשפחה ושל. יוקרה אישית, היא המניע החזק של האיש הזה בחיים, ופתק כזה נתפס אצלו כקריאת תגר על מכובדותו. המסר שהוא מעביר לבנו, אומר בעצם, כי למעשה לא איכפת לו מעצם התנהגותו שלוחת הרסן, כל עוד אינה פוגעת בכבודו האישי של אבא.

השפעת התגובה על הילד:

ילד שיבחן את תגובת האב, יקלוט את המסר: "לעולם ידריך אותך הכבוד!" הילד עלול לגדול מושחת, שאינו מודרך בידי עקרונות הצדק והמוסר, אלא דואג רק ליוקרתו ומעמדו האישי והמשפחתי. אלו פנים יש לחינוך כזה, המגדל צעיר שכל הזמן יחשוב על מה שיגידו האחרים וכיצד תתפרש התנהגותו בעיני החברה?!

במקרים לא כל כך קיצוניים, ראיתי צעירים שפיתחו רגשי נחיתות מול אחיהם או חבריהם, בראותם את עצמם כמי שלא ממלאים את ציפיות המשפחה מהם, או כמי שמעמדם המשפחתי נחות מכוח התנהגותם ה"שלילית".

ראיתי אף מקרים גרועים מאלה, כאשר גדל הילד והתבגר קמעא, והתחיל לבקר את התנהגות אביו בעומדו על העובדה שלא כבודו של המלמד עמד לנגד עיניו, ואף לא חינוכו כמטרה אלוקית הדרוך את תגובתו, כי אם הדאגה לכבודו האישי ומעמדו. או אז הוא בו לאביו, שעל כבוד שמים לא יצא למחות אבל על כבודו מחה, ועוד איך...

ההורה המבין:

יש תגובה רביעית, של הורה שמבין לנפש בנו ומנסה להשפיע עליו בדרכי נועם, תוך ניסיון לחדור לרגשותיו וגילוי רצון כנה לסייע לו להתגבר על קשייו:

האב קורא את המכתב, מחבק את הילד, מלטף ופונה אליו בקול רך ואבהי: "אני רואה שקשה לך להקשיב כל השיעור, ואתה מאוד אוהב לשוחח בשיעור. גם כשהמלמד הזהיר אותך, המשכת לדבר, והדבר מראה שזה באמת קשה לך. הבה ננסה יחד, למצוא דרך שתלמד דרכה לשלוט על עצמך ולהימנע מלהפריע בשיעור".

בשיתוף שנוצר, מצליח האב להבין את קשיי בנו האמיתיים וללכד אתו דרכי התמודדות שונות, ומציע לו עצות ותרגילים שיעזרו לו. האב המסור לא יסתפק בכך, אלא ילווה ויתעניין מה קורה, עד שיראה שיפור בהתנהגות בנו.

מה עומד מאחורי התגובה?

ראשית, האב אינו נבהל בהתמודדות עם פתק מהמלמד. הוא לא נתקף חרדה לגורל החינוך שלו, ולא פועל מתוך כבוד ויוקרה אישית. זו הסיבה, שאינו מתקיף את הילד, אלא מתעסק ישר בבעיה.

הוא פועל מתוך ראיית טובת בנו, ומתוך הכרה בחובתו לעמוד לימין בנו ולעזור לו תוך הבנה לקשייו ומתן הדרכה איך להתגבר עליהם. הורה כזה, יחפש דרכים לסייע לבנו להתגבר ולהתמודד מול הקשיים, ולא יזבזב אנרגיה לכאב שלו.

השפעת התגובה על הילד:

הילד יבין כך את אביו ויעריך את גישתו החיובית לבעיותיו. הוא ישתף פעולה עם האב על דרכי התמודדות, כשהוא חושף את רגשותיו החבויים ותחושותיו הסמויות. לאור זאת הוא ירכוש כלים יעילים של התמודדות-לא מתוך רגשות פחד ואשמה, לא מתוך מניעים של סיפוק כבוד והשגת יוקרה, אלא מתוך תחושת אחריות והבנה איתנה של החיים ודרך ההתמודדות בהם.

רגע חושבים

הרב יוחאי אוהיון

מינימום 10.000 ₪

הילד ויאמר אדוני ומלכי אני מפחד לענות. –"אל דאגה בני" פתור, ואני מבטיח שלא יאונה לך כל רע, הפטיר המלך.

'טוב' יקום המלך מכסאו!

קם המלך, והילד התיישב והכריז! זה מה שעושה בורא עולם, הוא מולך כל רגע ורגע על כל חלק בבריאה.

שמח המלך וציוה לתת לילד הפיקח 100 שקל. צחק הילד... שאל המלך מה אתה צוחק? - אדוני המלך אם אני הולך לביתי ומספר שהמלך שאל אותי ושאלה ובתמורה קבלתי מאה שקל יצחקו עלי, כיון שמלך נותן לפחות 10,000 שקל מינימום, חיך המלך ונתן ביד רחבה, ושמח על שהראה לשריו את חכמת היהודים.

המלך הגדול מהוה הוא כל חלק בבריאה ואף את העולם הגשמי.

מעשה מיוחד שמעתי השבוע, על מלך שאהב ורומם את נתיניו היהודים על פני שאר בני עמו. כל שריו ועבדיו השתוממו ואף חרה להם על אהבה זו.

יום אחד היתה דעת המלך נוחה וטובה, נצלו זאת שריו היושבים ראשונה במלכות, ושאלו: אמור נא לנו מלכנו האהוב מדוע תאהב את היהודים על פנינו?

ענה המלך: על פקחותם וחריפותם. תמהו עבדיו וכי איננו חכמים? השיב המלך אשאל אתכם שאלה פשוטה ונראה התדעו אם לאו.

מה עושה מלך העולם בעולמו? החלו השרים לנסות את חכמתם והשיבו בדברים של הבל אשר אין בהם ממש.

אמר המלך צאו לרחובה של עיר והביאו לי את היהודי הראשון שנקרה בדרככם ותכירו אף אתם בחכמת היהודים. חיפשו ומצאו ילד בן 12, ולקחוהו למלך.

שאלו המלך אמור לי בני מה עושה עתה הבורא בעולם? ויען

הרב יוחאי אוהיון מרצה באתר ישיבת אור דוד להרצאות נוספות בנסו לאתרנו

סוד ההצלחה שלך לכל השנה!

בכל שנה מחלק הרב דניאל זר למעל 1,000 משפחות 'קמחא דפסחא' - כסף לחג הפסח לקניית צרכי החג!

כתב הזוהר הקדוש:

"סוד ההצלחה של האדם כל השנה תלוי בצדקה שהוא נותן לעניים לחג הפסח, שחודש ניסן הוא ראש החודשים וכמה שאדם נותן צדקה בחודש זה משפיע לו הצלחה לכל השנה"

ניתן לתרום 'קמחא דפסחא' לעניים ע"י ישיבת אור דוד:

להתקשר למשרדי הישיבה
בטלפון: 03-570-12-12

להכנס לאתר הישיבה
בכתובת: www.Rabenu.co.il

לסרוק את הקוד ולתרום און-ליין
באמצעות Pay-Pal הבין-לאומי:

